

CESTY ZA HRANICE VĀ EDNĀ•CH DNĀ®

PondĀ•lĀ-, 07 kvĀ•ten 2007

JĀ vĀm dĀ•snĀ• nerada jezdĭm nakupovat - tady do obchoĀ•ĀkĀ•, natoĀ• do ciziny - ale pokud uĀ• nĀ•kam do jinĀ• zemĀ• vyrazĭm, tak se kochĀm pĀ•mĭrodou, cizĭ kulturou, architekturou, jejich jĭdlem a pitĭm. Ale „cest za hranice“ jsem si uĀ•ila habadĀ•j, jen v trochu jinĀm duchu... MĀ•j exmanĀ•el je totiĀ• milovnikem techniky (asi jako kaĀ•dej chlap), motore hlavnĀ• aut, uĀ• od dob, co jsem ho poznala - a to mu bylo tehdy 17 let.

Myslĭm, Ā•e je to nemoc, kterĀ• se nikdy nezavĭ. „Trpĭ“ jĭ dodnes - kdyby nevlastnil garĀ•, tak je to jĀ• poslední hodina. KdyĀ• jsem s nĭm zaĀ•ala chodit, koupil nĀ•jakou zelenou motorku od vojĀkĀ• za 500,- KĀ• (tenkrĀt to byly pĀ•knĭ peníze), byla nepojĭzdnĀ, tak jĭ tlaĀ•il odnĀ•kud z druhĀho konce Prahy aĀ• na Prahu – zĀpad, kde bydlel… KdyĀ• to malinko zkrĀtĭm: pak mĀ•l Velorex, fiĀtka 600, 850, nĀ•kolik Ā•igulikĀ•, fordy, mercedesy... a ještĀ• mnoho a mnoho jinĭch aut, protoĀ•e byl posedlej tĭm kutĀ•nĭm v garĀ•i (jĀ si soukromĀ• myslĭm, Ā•e uĀ• se narodil zamazanej od v oleje a s nĀ•mĀ•kem v ruce).

To on vĀ•dy koupil auto (pokud se tomu tak dalo Ā•mĭkat) v absolutnĀ• desolĀtnĭm stavu, babku a po nocĭch a vĭkendech to dĀval dohromady. A pak s tĭm chvĭli pojezdil, ale to uĀ• ho zas nebavilo a tak to rychle prodĀval, protoĀ•e mezitĭm našel nĀ•co, co bylo lepši a zase v prima katastrofĀlnĭm stavu, a tĀmĀ• za babku (vĀ•dy mi podrobnĀ• vysvĀ•til ty vĭhody, jĀ je hezky pochopila a nediskutovala) a zase to mohl dĀvat dohromady a tĀ•it se, jak to bude jednou krásnĭ.

Fakt je, Ā•e byl a je (co se plechaĀ•iny tĭkĀ) machr nad machry neboli kou dokĀzal s plechem naprosto ũ•asnĭ vĀ•ci, kterĭm jsem nerozumĀ•la; ale jĀ Ā•asto musela asistovat. NapĀ•klad jako pomoc na tahĀnĭ motorĀ•, odvzdušĀ•ovĀnĭ brzd a rychlĀ chlazenĭ vodou na smrsknutĭ, tuhle pĀ•titlaĀ•enĭ, tohle podrĀ•enĭ a jĭ … TakĀ•e si ho pamatujeme - jĀ i dĀ•ti - vĀ•tinou jen z tĀ garĀ•e, Ā•ernĀho jak botu (obĀ•as mĀ•l jen bĭlĀ brĭle okolo oĀ•ĭ, kdyĀ• si sundal svĀ•skĀ• brĭle), ale s nesmĭrnĀ• spokojenĭm ũsmĀ•vem a štĀ•stĭm v duši. Kdy ho obĀ•as zcela nĀsilnĀ• zlomila, aby s nĀmi jel nĀ•kam jen na vĭlet, tak byl celou dobu dĀ•snĀ• dopĀlenĀ• a pĀ•mĀ•stavoval si, co by za tu dobu mohl udĀ•lat v garĀ•i. TakĀ•e to bylo docela marnĭ ũsilĭ.

Zato jĀ byla vĀ•dycky velkĭ vĭletnĭk a jak nastalo jaro, uĀ• mĀ• to bralo. VzpomĭnĀm si, jak jsem jednou takhle vyrĀ•ela s baĀ•Ā•kem na zĀdech a dĀ•tma za ruku, jak manĀ•el dopĀlen tĭm, Ā•e mu odchĀzĭ jeho pomocnĭk z garĀ•e (a taky moĀ•nost teplĀho gulše s knedlĀ•ky), a za nĀmi na pĀ• vesnice za plotem: "DoufĀm, Ā•e se vrĀtĭš aĀ• na podzim!!!" JistĀ• to vĀ•nĀ• nemyslel, protoĀ•e to ho zabilo, dĀ•lat v tĀ garĀ•i sĀm. Ale nesmĭm opomenout ty pozitivĀ - zase jsem si vozila zadek kaĀ•dĭ pĀ•lrok jinĭm autem a k jeho velkĀ pochvalĀ stĀle lepšim a lepšim. CoĀ• za minulĀho reĀ•imu ũplnĀ• super nebylo, se takhle zbyteĀ•nĀ• zviditelĀ•ovat. NaštĀ•stĭ za pĀr let na to pĀ•mĀ•la sametovĀ revoluce a s tĭm celĀ ta krásnĀ svoboda a podnikĀnĭ, co tu teĀ• mĀme v plnĀ krĀse.

ManĀ•el tehdy ještĀ• dĀ•lal s kamarĀdem a dostali od nĀ• uteĀ•enĭch Ā•echĀ• ze zĀpadnĭho NĀ•mecka kšeft, vozit sem bourĀ•ky novĭch aut, kterĀ tam oni sehnali, tady se to dĀ•lalo, aby bylo auto jako novĀ vĀ•etnĀ• laku, jĀ myla interiĀry a šup s nĭma zase zpĀtky do NĀ•mec. Kšeft to byl super, jezdilo se Mercedesem s pĀ•mĀ•sem na pĀ•pravu osobnĭch automobilĀ•. Po obĀ•dĀ• se vyjelo z Ā•ech, nĀ•k pĀ•lnoci jsme dorazili na mĭsto. Tihle Ā•eši bydleli pĀ•mĀ•mo u hĀ•bitova na faĀ•me, mĀ•li pĀ•t malĭch dĀ•tĭ, nikdy jsem ani ve dne nebyla. V noci, v tom hrobovĀm tichu, se tam auta pĀ•etahovala z pĀ•mĀ•su na pĀ•mĀ•s, hotovĀ se pĀ•mĀ• nabouranĀ se zas odvĀ•ela zpĀ•t do Ā•ech, hluk se pĀ•mĀ• nadĀ•l ũĀ•asnej, pan farĀ• byl asi obdivuhodnĭ Ā•ovĀ•k trpĀ•lipostĭ, anebo byl tĀ•ce nahluchlej, tĀ• jsem ho nikdy nespatĀ•ila.

Po pĀ•mĀ•enĭ aut jsme u nich dali kafe stĀle v obĭvĀku na stole pĀ•mĀ•pravenĀ v termosce a zase jĀli nazpĀtek do Ā•ech. Na hranicĭch nikdy Ā•ĀdnĀ vĭraznĀ problĀmy nebyly, vše probĭhalo docela hladce. S tĭmto podnikĀnĭm tĀ• souvisely nĀvštĀ•vy tamnĭch vrakovišĀ•, coĀ• byly pro mĀho exmanĀ•ela pokaĀ•dĀ• nĀ•co jako VĀnoce, dĀ•snĀ• to totiĀ• miloval. Lidi, tam se vĀ• tenkrĀt našly tak krásnĭ auta a vĀ•bec všechno moĀ•nĭ, jako rĀdia a reprĀky a Ā•e NĀ•mci jsou na to dost ũlĭtlĭ!! Dokonce i jĀ mĀ•la vlastnĭ nĀ•mĀ•ko, protoĀ•e jsem mĀ•la dvĀ• zdravĀ ruce a musela jsem odmontovĀvat vš co se hodilo a bylo potĀ•eba - aĀ• se ze mnĀ• kouĀ•mĭlo. Koncem dne jsem byla Ā•ernĀ jako všichni ostatnĭ, a kdyĀ• si do kšiltovky strĀ•ila svĀ dlouhĀ blonĀ•atĀ vlasy, nikdo by ve mnĀ• holku nehledal.

Jednou zase kamarĀd domluvil, Ā•e tam v NĀ•mecku prodĀvajĭ sklad s nĀhradnĭmi dĭly na auta. A tak jsme ho za slušnou cenu koupili. Jelo se tam vysokĭm a dlouhĭm Tranzitem, vĀ•ciĀ•ky to byly opravdu drobnĀ a bylo jĭch asi milion a kdyĀ• napišu, Ā•e jsme to auto nacpali doslova a do pĭsmĀne všim aĀ• po stĀ•mĀ•echu, jeden to ještĀ• drĀ•el a druhĭ rychle zaboural dveĀ•e, aby to nevpadlo a hurĀ jelo se domĀ•.

Na RozvadovĀ•, asi po hoĀ•ce Ā•ekĀnĭ, po nĀs chtĀ•li soupis vš vĀ•cĭ, kterĭ jsme samozĀ•ejmĀ• nemĀ•li a ani auto nebylo zapĀ•etĀ•nĀ•. Tak prĭ vyloĀ•it a sepsat. Myslela jsem, Ā•e si sna srandu, ale oni Ā•e nĀ• jestli se nĀm to nelĭbĭ, tak aĀ• se vrĀtĭme. A tak jsme to otoĀ•ili a nabrali smĀ•r jinĭ pĀ•mĀ•echod, za dvĀ hodinky jsme tam byli, jenĀ•e z Rozvadova to tam mezitĭm stĀ•ili zavolat vĀ•etnĀ• popisu auta a naši SPZky. TakĀ•e nĀm Ā•ekli to stejnĀ a nakonec nĀm nezbylo, neĀ• to skuteĀ•nĀ• všechno ve dvou vyloĀ•it a zaĀ•it sepisovat, trvalo vĀm to dlouhĀ hodiny aĀ• do pĀ•lnoci. Po tĀ nĀs tam nechali jako zloĀ•ince ještĀ• pĀr dalšich hodin, neĀ• prĭ sepĭši papĭry... nechali nĀs pĀ•knĀ• vydušit, neĀ•mĀ•di.

PĀ•mĀ•tĀ• zas jsme tam takhle jĀli ve Fordu Tr akce - asi sedm klukĀ• a jĀ. Celĭ den se odmontovĀvalo na vrakĀ•ĭch a veĀ•er se kluci rozhodli projĭt noĀ•nĭm mĀ•stem a prozkoumat uliĀ•ky lĀsky. BohuĀ•el, mĀ•j protestujĭcĭ hlĀsek nemĀ•l Ā•Ādnou vĀhu, a tak mi nezbylo neĀ• jĭt s nĭmi. To jsem netušila, Ā•e tohle bude jen zaĀ•Ātek. ZdĀ•šenĀ jsem se rozhlĭĀ•ela kolem sebe - s oĀ•ima pĀ•metru pĀ•mĀ•ed sebou, zatĭmco kluci byli v sedmĀm nebi. Najednou se objevil bar s nĀpisem pip-šou, kluci se tam okamĀ•itĀ• vrhli a po cestĀ• mi rychle vyklĀdali, o Ā•em to je. (Bylo to pro mĀ• dost hroznĭ si pĀ•mĀ•edstavit, Ā•e nĀ•co takovĀho navštĭvĭ Kluci Ā•ekali frontu u vchodu a neĀ• se tam dostali, stĀ•ila jsem se ztratit ven. Ā•ĭkala jsem si: poĀ•kĀm na nĀ•, budu se toulat po ulicĭch a koukat do obchodĀ•. Jo, ale: neušla jsem ani dvacet metrĀ• a uĀ• jsem mĀ•la z kaĀ•dĀ• strany zahĀklĀ za pĀ•i dva o hlavu vyšĭ NĀ•mce, kteĀ•mĭ cosĭ blekotali a tĀhli mĀ• pryĀ•. jĀ nerozumĀ•la ani slovo, dĀ•s! jsem se nadĀla (kluci mezitĭm zjistili, Ā•e nejsou v plnĀm poĀ•tu) dva z našich vylĭtli od vchodu a neĀ• jsem stĀ•ila mrknout, oba veĀ•elce odrazili. No, po rychlĀm vysvĀ•tlenĭ, aĀ• neblbnu a jdu s nĭmi, nebo Ā•e si uĀ•ijiu vĭc, neĀ• by se mi lĭbit, jsem se vzdala svĀho nĀpadu. A tak jsme navštĭvĭli pip-šou v baru, kde jsme si dali nĀ•co k pitĭ, byli tam samĭ chlapi, kterĀ obsluhovaly krásnĀ Ā•eny velmi spoĀ•mĀ•e odĀ•nĀ• a ve sklenĀ•nĀm vĀlci uprostĀ•ed dalši

opravdu hezké 3/4eny pÅ™edvÅ™Ã¡ly všechno co šlo. Byla jsem tam evidentnÅ™ nevÃ­tanÅ™m zÅ¡kaznÃ­kem, si myslÃ­m. Ale - byli tam i nÅ™jaci uteÅ™enÃ­ Å€eši a tak jsme s nimi zaÅ™ali popÃ­jet, oni nÅ™m pak objednali nÅ™co v mÅ™ panÅ™cÃ­ch, vypadalo to jako vajeÅ™nÅ™y koÅ™ak, ale chutnalo to jako pepermintka a nahoÅ™me to mÅ™lo kopeÅ™ek šlehaÅ™. Pilo se to zvlÅ™nÅ™m zpÅ™sobem: rukou se na skleniÅ™ku v zÅ™asadÅ™ nesahalo, naklonil ses, vzal si ji do zubÅ™, otoÅ™il hlavou nahoru a nechal si ten obsah pÅ™es šlehaÅ™ku protÅ™ci rovnou do krku. Po Å™Å™Å™adovÅ™ nÅ™kolika panÅ™cÃ­ch jsem pÅ™estala pÅ™ipouštÅ™t jakÅ™koliv udÅ™losti dnešnÃ­ho veÅ™era a absolvovala s klukama tÅ™ch pip-šou ještÅ™ nÅ™kolik. Cesta do bÅ™Å™e dopadla, jen rÅ™no mÅ™ pekelnÅ™ bolela hlava; vzala jsem si z toho ponauÅ™enÃ­ a u xindly, co neznÅ™m nepiju. Šimonka